

Arrest

nr. 70 924 van 29 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 12 september 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende bij aangetekend schrijven van 18 juli 2009 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. Op 31 mei 2010 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dat de aanvraag van verzoeker om op medische gronden tot een verblijf gemachtigd te worden ontvankelijk was.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 19 juli 2011 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoeker om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet tot een verblijf gemachtigd te worden, ongegrond verklaard werd. Deze beslissing, die verzoeker op 11 augustus 2011 ter kennis gebracht werd, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 22.07.2009 werd ingediend door:

*[N., A.] [...]
nationaliteit: Algerije
[...]*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 31.05.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Betrokkene haalt medische elementen aan. De arts-attaché evalueerde deze gegevens op 15.07.2011 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde: "Uit de beschikbare medische gegevens blijkt m.i. geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Zijn betoog luidt als volgt:

“1.

Verzoeker haalt een eerste middel uit de schending van art. 9ter § 1 van de Vreemdelingenwet:

“De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.”

Het artikel legt aan de vreemdeling de verplichting op om samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over te maken.

Verzoeker is deze verplichting nagekomen aangezien hij samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen m.b.t. zijn ziekte heeft meegedeeld, nl.

- gedetailleerd medisch attest dr. [P. W.] dd. 27.03.10

- medisch getuigschrift dr. [P. W.] dd. 27.03.10

resultaat laboratorium-onderzoek AZ Sint-Maarten dd. 31.07.08

- resultaat laboratorium-onderzoek BVBA Medina dd. 06.03.09

Deze attesten tonen aan dat verzoeker

- een gastritis heeft die positief is voor helicobacter pylori

- lijdt aan hepatitis A en astrofische gastritis

2.

De Vreemdelingenwet voorziet nergens in de verplichting om het ingediende dossier te actualiseren wanneer de Staatssecretaris zelf in gebreke blijft om een beslissing te nemen.

Waar de bestreden beslissing impliciet stelt dat verzoeker de verplichting heeft om zijn dossier systematisch te actualiseren, is de bestreden beslissing in strijd met art. 9ter van de Vreemdelingenwet dat enkel de verplichting oplegt om samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen te verstrekken.

De Staatssecretaris voegt m.a.w. een verplichting toe aan de Wet welke er helemaal niet in vermeld is, en wendt aldus op onredelijke wijze haar eigen langdurig stilzitten aan om also op eenvoudige wijze een ongegrondheidsbeslissing te nemen in het dossier van verzoeker (cfr infra).”

3.1.2. Verweerder werpt het volgende op:

“De verwerende partij merkt op dat nergens in de bestreden beslissing wordt vermeld dat verzoeker heeft nagelaten om zijn aanvraag te actualiseren.

Er wordt wel in het advies dd. 15.7.2011 van de ambtenaar-geneesheer gewezen op het feit dat er geen actuele ernstige pathologie te weerhouden is waarvoor behandeling essentieel is.

Verzoeker slaagt er niet in om het tegendeel aan te tonen en ontkent dit ook niet.”

3.1.3. De Raad merkt op dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorziet dat, indien een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van deze bepaling op ontvankelijke wijze werd ingediend, een ambtenaar-geneesheer dient te beoordelen of de aanvrager lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of zijn fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft en zich in voorkomend geval dient uit te spreken over de mogelijkheid om de aangevoerde medische problemen te laten behandelen in het land van herkomst en inzake de toegankelijkheid van de medische zorgen.

In voorliggende zaak heeft een ambtenaar-geneesheer geoordeeld dat verzoeker heeft aangetoond te lijden aan hepatitis A, doch dat hiervoor geen behandeling vereist is en dat verzoeker voorts slechts het bewijs aanbrengt dat hij twee jaar geleden behandeld werd voor een maagontsteking. De ambtenaar-geneesheer concludeerde dat uit de door verzoeker aangebrachte medische gegevens geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is blijkt. Verweerder heeft de conclusies van de ambtenaar-geneesheer hernomen om de aanvraag van verzoeker om op medische gronden tot een verblijf gemachtigd te worden als ongegrond af te wijzen.

Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden in zijn bewering dat zijn aanvraag werd afgewezen omdat hij naliet om zijn aanvraag te actualiseren en verweerder een voorwaarde aan de wet toevoegde.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

3.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van *“de materiele motiveringsverplichting ex artt. 1-3 Wet 29 juli 1991.”*

Zijn betoog luidt als volgt:

“De bestreden beslissing is niet adequaat gemotiveerd.

De bestreden beslissing verwijst naar het verslag van de arts-attaché dd. 15.07.11; de arts-attaché stelt zich in essentie op het standpunt dat er geen recente attesten voorliggen m.b.t. de aandoeningen van verzoeker (gastritis die positief is voor helicobacter pylori, en hepatitis A) en dat er derhalve geen actuele ernstige pathologie kan worden weerhouden.

Deze argumentatie c.q. redenering kan niet worden weerhouden.

Uit de loutere vaststelling dat er na het indienen van de aanvraag geen nieuwe attesten werden bijgebracht, kan niet worden afgeleid dat de aandoeningen van verzoeker niet langer actueel zouden zijn.

Uit niets blijkt dat de aandoeningen van verzoeker van voorbijgaande aard zouden zijn; in tegendeel blijkt uit de medische attesten dat verdere opvolging nodig is voor de atrofische gastritis die positief is voor helicobacter pylori.”

3.2.2. Verweerder antwoordt als volgt:

“Opnieuw houdt verzoeker voor dat uit de loutere vaststelling dat geen nieuwe attesten worden gevoegd, niet kan worden afgeleid dat er geen actuele medische aandoening zou zijn.

Hij beperkt zich echter opnieuw tot vage beschouwingen zonder deze aannemelijk te maken.

De verwerende partij wijst erop dat verzoeker een aanvraag heeft ingediend om machtiging tot voorlopig verblijf o.g.v. artikel 9 ter Vreemdelingenwet.

Aangezien verzoeker of minstens zijn advocaat weten of behoren te weten dat de actualiteit van de aandoening wordt beoordeeld door de arts-geneesheer, is verzoeker zelf verantwoordelijk voor het al dan niet overmaken van bijkomende medische stukken.

Men kan toch niet van de verwerende partij gaan verwachten dat zij telkenmale [er] blijkt dat de medische attesten niet meer actueel zijn, verzoeker hiervan op de hoogte zou brengen met de expliciete vraag om zijn aanvraag te actualiseren.

Bovendien heeft de ambtenaar-geneesheer enkel geoordeeld dat er geen actuele ernstige pathologie is weerhouden. Er wordt nergens gesteld dat de aanvraag 9 ter ongegrond wordt verklaard omdat er geen actuele attesten worden gevoegd.

De ambtenaar-geneesheer en de gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid kunnen uiteraard enkel de stukken beoordelen die voorliggen.

Verzoeker voegt zelfs bij zijn verzoekschrift geen stukken waaruit zou blijken dat zijn medische situatie is geëvolueerd.”

3.2.3.1. Allereerst dient te worden geduïd dat de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) betrekking hebben op de formele motiveringsplicht.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit voormelde bepalingen van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de

beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoeker neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat hij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht beoogd wordt, is bereikt. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

3.1.3.2. In zoverre verzoeker betoogt dat de motieven van de bestreden beslissing niet toelaten deze beslissing te onderbouwen, voert hij een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt dat niet blijkt dat zijn medische problemen van voorbijgaande aard zijn en dat in de door hem aangebrachte medische attesten wordt aangegeven dat verdere opvolging nodig is. Hij toont hiermee evenwel niet aan dat de bestreden beslissing of het advies van de ambtenaar-geneesheer waarop de bestreden beslissing gebaseerd is en waarbij geconcludeerd werd dat uit de door verzoeker aangebrachte stukken geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is blijkt incorrect is. Het feit dat een bepaald gezondheidsprobleem dient opgevolgd te worden laat immers niet automatisch toe te besluiten dat deze aandoening dient beschouwd te worden als een ziekte in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

Het tweede middel is ongegrond.

3.3.1. Verzoeker voert in een derde middel de schending van het redelijkheidsbeginsel aan.

Hij stelt in dit verband het volgende:

“De houding van de Staatssecretaris in dit dossier is in manifest strijd met het redelijkheidsbeginsel waardoor zij als administratieve overheid gebonden is.

De Staatssecretaris wacht eerst gedurende meer dan 2 jaar om een beslissing te nemen in het dossier van verzoeker om vervolgens zich te beroepen op het argument dat er geen actuele pathologie zou kunnen worden weerhouden om de aanvraag af te wijzen.

De Staatssecretaris creëert m.a.w. zelf eerst een onredelijk lange wachtermijn om vervolgens verzoeker te “sanctioneren” om reden dat er geen nieuwe stukken werden bijgebracht, terwijl deze verplichting nergens in de wet wordt vermeld, noch impliciet, noch expliciet.”

3.3.2. Verweerder repliceert als volgt:

“De verwerende partij laat vooreerst gelden dat de gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid na grondig onderzoek en gelet op de elementen die verzoekers situatie kenmerken, geheel terecht en binnen een redelijke termijn besliste verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van het art. 9 ter van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 te verwerpen als ongegrond.

Het kan de verwerende partij bezwaarlijk worden verweten [...] de nodige tijd te nemen ten einde verzoekers situatie grondig te onderzoeken, daarbij in acht nemende elke relevante informatie.

Bovendien dient er op te worden gewezen dat van verzoeker toch mag en kan worden verwacht dat hij de gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op de hoogte brengt indien zijn medische situatie wijzigt.

Verzoeker slaagt er zelfs in zijn verzoekschrift niet in om aan te tonen dat zijn medische situatie fundamenteel is gewijzigd.

Tot slot merkt de verwerende partij op dat, indien de behandeling van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf al onredelijk lang zou hebben geduurd, quod non, het haar niet duidelijk is welke schade de verzoekende partij zou hebben geleden.

“3.1.8. Waar verzoeker meent dat het onverantwoord is dat de gemachtigde van de staatssecretaris bijna één jaar nodig had om te beslissen over zijn aanvraag en dat het dan nog een half jaar geduurd heeft voor de beslissing hem ter kennis werd gebracht, wijst de Raad erop dat verzoeker niet aantoont welk belang hij heeft bij deze grief. De eventuele schending van de redelijke termijn kan hoe dan ook niet tot gevolg hebben dat er enig recht op verblijf zou ontstaan in hoofde van verzoeker, die heel die tijd illegaal op het grondgebied verbleef: (RvS 5 maart 2007, nr. 168.530).”
(R.v.V. nr. 58 557 van 25 maart 2011)

Gelet op het voorgaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat verzoekers derde middel niet kan worden aangenomen.”

3.3.3. Verzoeker betoogt opnieuw dat hij “gesanctioneerd” werd omdat hij naliet om zijn aanvraag te actualiseren. Bij de bespreking van het eerste middel werd evenwel reeds vastgesteld dat door een ambtenaar-geneesheer werd vastgesteld dat de door verzoeker aangebrachte medische attesten niet toelieten te besluiten dat hij lijdt aan een ziekte zoals bedoeld in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het determinerende motief van de bestreden beslissing wordt door verzoeker ook in zijn derde middel niet weerlegd.

Nu verzoeker met zijn uiteenzetting geen kennelijke wanverhouding aantoont tussen de determinerende overweging die de bestreden beslissing onderbouwt en het dispositief van deze beslissing kan hij dan ook niet gevolgd worden waar hij stelt dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het derde middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK